

رونمایی از پوستر جشنواره بین‌المللی امام رضا

پوستر بیست و دومین جشنواره بین‌المللی امام رضا علیه‌السلام با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و مدیران کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌های کشور شد. همزمان با برگزاری اجلاس سراسری مدیران کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌های کشور که با حضور سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در تهران برگزار شد، از پوستر بیست و دومین جشنواره بین‌المللی امام رضا علیه‌السلام رونمایی شد. در این نشست، رئیس، اعضای هیئت مدیره و سرپرست بنیاد بین‌المللی امام رضا علیه‌السلام، معاونان وزیر فرهنگ و مدیران کل فرهنگ استان‌ها حضور داشتند.

بیست و دومین جشنواره بین‌المللی امام رضا علیه‌السلام با عنوان «ایران امام رضا علیه‌السلام» در عرصه ملی و بین‌المللی در سال جاری برگزار می‌شود.

مهر

میزبانی پردیس تئاتر شهرزاد از ۱۰ نمایش تازه

مرداد ماه نمایش‌های «تاکسیدرمی»، «کارخانه هیولاها»، «رجوع»، «هتل ترانسیلوانیا»، «ایرج»، «زهره، منوچهر»، «نیمه تاریک ماه»، «محیط زیست»، «چلچله» و کنسرت نمایش «اشک» روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد می‌روند. در این دوره علاوه بر هنرمندانی نظیر سینا رازانی، داوود بنی‌اردلان و رسول کاهانی با توجه به سیاست‌های مدیریت جدید این مجموعه در راستای معرفی و جذب استعداد های جوان در حوزه تئاتر و حمایت از گروه‌های جوان، تعدادی از باکس‌های نمایشی در اختیار نمایش‌های کارگردانان جوان قرار گرفته است. طبق برنامه ریزی‌های صورت گرفته و به جهت حمایت از نمایش‌هایی با مخاطب کودک و نوجوان کنسرت نمایش «هتل ترانسیلوانیا»، «کارخانه هیولاها» و «لپ قرمزی» روی صحنه می‌رود.

مهر

گفت‌وگو با مریم منصوری، کارگردان نمایش «برف زمین را گرم می‌کند»

عشق و علاقه به تنهایی تئاتر را نگه نمی‌دارد

مریم منصوری، کارگردان نمایش «برف زمین را گرم می‌کند» که این روزها در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر اجرا می‌شود، درباره موضوع نمایش گفت این اثر به مسئله «جرم» و نقش خانواده و جامعه در شکل‌گیری آن می‌پردازد. او توضیح داد: «از یک طرف وراثت و ژنتیک، و از طرف دیگر جامعه‌ای که اجازه بودن در لحظه و بازسازی دوباره را از انسان می‌گیرد، باعث ویرانی‌های مکرر می‌شود». این ایده از یک پروژه قبلی شکل گرفت که قرار بود بر اساس «بازی» نوشته و اجرا شود اما عملی نشد. در جست‌وجوی الگوهای تکرارشونده در بازی، به مسئله وراثت و سپس قتل‌های زنجیره‌ای رسیدند.

منصوری گفت در همه این موضوعات الگوهای تکرارشونده وجود دارد؛ وراثت ویژگی‌های جسمی، روانی و خلق‌وخو را منتقل می‌کند. بازی‌ها نیز مبتنی بر الگوهایی تکرارشونده‌اند که به پایان و برنده منتهی می‌شوند. قاتلان زنجیره‌ای هم نشانه‌هایی تکرارشونده در روش قتل، انتخاب قربانی و پاک‌سازی صحنه دارند. او زندگی قاتلان زنجیره‌ای در ایران و جهان را مطالعه کرده است؛ از جمله اصغر، نخستین قاتل زنجیره‌ای ایران، و تد باندی، قاتل زنان در آمریکا. اصغر انسانی با گذشته‌ای تاریک و پدیری دزد بود و تد باندی مردی اجتماعی، کاریزماتیک و خوش‌پوش.

منصوری تأکید کرد که نمایشنامه مستند نیست و صرفاً از این شخصیت‌ها الهام گرفته شده است: «از اصغر فقط الهام گرفتم و بقیه داستان تخیلی است». شخصیت عباس، فرزند زهیر، با ویژگی‌هایی از تد باندی شکل گرفته؛ وکیلی موفق که مادرش تلاش می‌کند او را از گذشته‌اش دور نگه دارد، اما جامعه حقیقت را برملا می‌کند. نمایش در واقع جدال میان وراثت و جامعه در شکل‌گیری جرم را نشان می‌دهد.

صباخبر

او درباره اجرای نمایش گفت: بازی‌ها عمدتاً رئالیستی‌اند اما واگویی‌های زهیر در تنهایی و برخی صحنه‌ها فضایی نزدیک به اکسپرسیونیسم دارند. طراحی صحنه توسط حسین کاظمی، مفاهیم تبدیل و تضاد را در قالب صحنه‌ای غیررئالیستی بازتاب داده و طراحی نور رضای خضری بر درونیات شخصیت‌ها و فضاسازی حسی تمرکز دارد.

منصوری درباره چالش‌های اقتصادی تئاتر اظهار کرد: قرار بود نمایش در سالن ناظرزاده کرمانی ایرانشهر اجرا شود اما به دلیل هزینه بالای دکور انصراف و نمایش را به تئاتر شهر پیشنهاد دادیم. او با وجود انتظار سالن‌های بزرگ‌تر، اجرای کارگاه نمایش را پذیرفت. به گفته او، این مسیر استعاره‌ای از کوچ‌تر شدن سفره تئاتر است؛ تئاتر امروز به هنری تجملی تبدیل شده که بلیت‌های گران آن را از دسترس عموم خارج کرده است.

او افزود: در چنین شرایطی نباید انتظار فرهنگ‌سازی از تئاتر داشت، زیرا وقتی تئاتر تابع فروش بلیت شود، سلطه سرمایه‌داری بر آن حاکم می‌شود. منصوری به گفته محمد چرمشیر اشاره کرد که «ما دیگر هنرمند نیستیم، فروشنده ایم». وقتی هنرمند به فروشنده تبدیل شود، ارزش‌ها تغییر می‌کند و خنداندن جای تفکر را می‌گیرد. او در پایان گفت با وجود همه بحران‌ها، تمرین‌های فشرده و تغییر بازیگر، خوشحال است که نمایش روی صحنه رفته اما هشدار داد که بدون حمایت و سیاست‌گذاری درست، تئاتر از درون تهی می‌شود.

